

הזכייה הראשונה: הזוכה בפרס הראשון של 25 ל"י בחידון קרט מס. 1 שהופיע ביום 3.4.1957 היא זהבה ששון, ירושלים, רחוב פאת השולחן 12. התשובה הנכונה היא: 1. משה ברבי מימון, הרמב"ם; 2. ב. שפינוזה; 3. אברהם מאפו; 4. ב.ד.ירעאלי; 5. ח. ג. ביאליק.

התניר את החתימה?

G. Garibaldi

Immanuel

Etzhas

adiposum

hirsutum

לפניך חמש חתימות של אישים ידועים (ביניהם 2 מדינאים, נשיא, איש דת, קימ" פוזיטור). התוכל לזהות את החתימות הללו? בעל התשובה הנכונה הראשונה שתפתח יזכה בפרס של 25 ל"י.

כל פותר יקבל 3 מלויי קרט S - ח"גים! את הפתרונות נא לשלוח במעטפה סגורה עד ה-1.5.57 לת.ד. 525, ירושלים, עבור "חידון מלוי קרט S" ונא לציין את השם והכתובת המדויקת של פותר החידון.

מלויי קרט-S 3 בלירה 1 חידון

מתאים לכל עט כדורי קרט
תוצרת עפרונות ירושלים בע"מ

חיונים

7 דקות ביום ועורך יחדש נעוריו. 30 ימי נסיון יוכיחו. סוף-סוף, כתוצאה ממחקר מקיף וניסוי ימים מעשיים, סידרה שלמה של מוצרי קוסמטיקה מאוונים בשיטה מדעית.

נקפן מעמיק חדר (CLEANSER)

נקפן החודר לעומק חמש שכבות תאים לעורך... מוציא את כל הליכלוך הי מוסיק... מנקה את עורך.

טוניק (SKIN TONIC)

נועד לשפר את מחזור הדם... חיוני להבטחת עור בריא ורענן.

קרם ביו חורמון

התגלית הרפואית האחרונה לחידוש נעורי העור.

ועכשיו! ללקוחותינו הרבים פרס מיוחד - כל הקונה שלושת מוצרים אלה, יקבל ח"גים שופרת קרם יום ממעבדות חברת אלפא.

במקומות הבאים:

ירושלים:

- פרפומריות: אסתר, רח' בן-יהודה 2
- הלרמן, רח' שלומציון המלכה 10
- הסכונ, רח' בן-יהודה 15
- גויה, רח' בן-יהודה 1
- רעיה, רח' יפו 46
- מתרה, רח' יפו 53
- בתימרקחת: אלבא, כיכר ציון
- העמודים, רח' יפו 50

תל-אביב:

בכל הפרפומריות המעולות.

- חיפה:**
- פרפומריות: אנגלשטיין, רח' הרצל 40
 - אוניברסל, רח' הרצל 3
 - פיקו, רח' הרצל 46
 - שטיין, רח' הרצל 30
- בת-גלים:**
- פרפומריה "סיר", שדרות-הרצל 14

זכר', לכל אחד מצרכיך בטיפול הופי, מצוי מוצר משובח של "אלפא"

תקציבית זו. אולם לא אמן כראש חושיסטאן יתקשה להתחמק בין שורות הצנע. מעשה ידיו האמנותי האחרון היה תקציב חג זיכרון. **צו השעה:** לקצץ. לפני שנה נערך חג הפרח בגן בנימין הצנוע, בהדר הכרמל. השנה החליט ראש העיר להרויב את הי מיפעל הגנה, להעבירו לגן האם הענקי, במרכז הכרמל. השאלה היחידה הייתה: כיצד להניע את חברי מועצת העיריה לאשר תקציב מוגדל.

הפתרון היה פתרון חושיסטי אופייני: אין צורך להגיש תקציב מוגדל לאישור המועצה. עוזרו הפיננסיים של חושי חיברו מיסמך נאה, שקבע שחור על גבי לבן כי כל העסק יסתכם ב-23050 ל"י בלבד וגם סכום צנוע זה יכוסה על-ידי הנכנסות התע-רוכה.

התכסים החשבונאי היה פשוט ביותר. חור שי התעלם מהכרזותיו לעתונאים ולרדיו כי השנה יגדל מספר המבקרים מ-54 אלף ל-80 אלף, קבע בהצעת התקציב כי מספר המבקרים המשווער יהיה 42 אלף בלבד - מספר צנוע ביותר, המצריך תקציב צנוע.

שאר סעיפי התקציב הוקטנו גם הם. כך, למשל, נרשם כי מעטפות דואר מיוחדות יימכרו ב-100 פרוטות המעטפה, שעה ש-למעשה נמכרו מעטפות אלה במחיר של 250, 300 ו-500 פרוטה. כל הופעת בידור,

מתעורר קודם, משתי סיבות: 1) אני אוהב לישון מאוחר; 2) המטוס בא רק בעשר וחצי ואני שום ס' בה מרוע לקום לפני המטוס. במטוס הגיע אחד החברים ממצפון. הוא מספר לי שהוא מתכוון לנסע לצייפון ב-אוינה הדנית העוגנת עכשיו באילת, ברי גיטה טופט. התחלתי לדבר עם עצמי: "גלסון, זה בשבילך. קולומבו, זה העניין בשבילך. קולומבו זה שם יפה מאד."

זה ש כנע אותי סופית. החלטתי רק בגלל השם. אם האוינה הייתה מפליגה לרומא לא הייתי נוסע. זה בטוח. מפני שרומא נגמרת ב-"א" ואני אוהב רק מה שנגמר ב-"אוי": קולומבו, טוקיו, ממבו.

חוף מזה, אני הרי סוף סוף גם מלח ויש לי את כל התעודות. בכלל יש לי המון תעודות, חוף מוז של מבקר מוסיקאלי.

הלכתי לדני מצפון. הוא מנהל הנמל ב-אילת וקוראים לו "דוקה". כשלא קוראים לו, הוא בא לבד. הוא הסכים להמליץ עלי בפני הקפטין של הבריגדה, רק ביקש ממני להביא את תעודות הים שלי. תעודות עתו-נאי זה לא מספיק, הסביר לי בהגיון ברול.

סמתי לחיפה. חזרתי עוד באותו יום. הבאתי את התעודות. עכשיו אני כבר מלח. אני מחלק רכוש. יש לי סוכה, אשר עד לפני חודשיים הייתה ליפט ששימש מחסן

עתונאי נלסון על רקע אילת
אם הטבח ידע לבשך

קבעו מכיני התקציב, לא תמשוך יותר מ-400 מבקרים בלבד. לתקציב צנוע כזה לא יכלה להיות כל התנגדות. הוא אושר פה אחד. אמ, בעריכת החשבון הסופי, יתברר כי בכל זאת היו הוצאות גדולות יותר, יכוסה הגרעון מן התקציב העירוני השוטף, כפי שהיה בשנה שעברה. אמ, לעימת זאת, יהיה עורך של הכנסות אשר התקציב לא לקח אותן בחשבון - הרי אין בחושיסטאן חוסר בקרנות שיקלטו את הכסף עד שיוצא למטרות נכבדות מיוחדות, שאין תקציב העיריה לוקח אותן בחשבון.

תוכניות

בידור ועליצות

אזרחי ישראל נראים בעיני זרים כאנשים רציניים ועצובים, שליכם אינו פנוי להוביל עולם. לא רק תיירים עמדו על תופעה זו. בין שאר האנשים שנחקלו בה היה גם רפאל אלגור, גבר רמת-גני צעיר, לשעבר מוכר איגוד הסחרים בעירו. רפאל, המכנה את עצמו בשם "דון קישוט ידוע", הוא אדם בעל מרץ ובעל רעיונות מקוריים. הוא אשר ארגן את ארגון צרכני הגו בישראל, שזכה לפופולריות רבה והצליח להוריד את מחירי תכשירי הגו.

מפעל שני של אלגור, ארגון משלמי הי מיסים בישראל, לא זכה משום מה להצלחה כה גדולה. אולם תוך כדי מגע עם צרכני הגו ומשלמי המיסים, נתקל אלגור בתופעות רבות של אבדן שמחת החיים. הוא לא התעצל, ישב וכתב מחקר כמעט מדעי על בעיה זו. טען אלגור: "ברור כי הזמן יעשה את שלו, דור המשימות והמבצעים יפנה את מקומו לדור רציונלי ותקין, ואין ספק שדור זה ידע את טעמה של השמחה והפורקן. אך האם עלינו להשלים עם הגיזירה? האין בכוחנו לתכנן את חיינו בצורה נאותה, רצויה ומניחה את הדעת, עד שתהיה העליצות מנת חלקנו?"

הפכמה עקרונית. את הצעד הראשון לפתרון הבעיה הציע רפאל אלגור עצמו.

כלים בתוך הגן העירוני של אילת, מאחורי משרד ארזי. לא ידעתי איך לקטט את הי סוכה עד שהגיע יום אילת ומכירת האשפה של המועצה פרקה על הגג את כל שרידי כפות הונמרים שהביאו מעין ריזאן לאילת לכבוד המאורע החגיגי. עשיתי הייתי צריך להחליט מה לעשות עם הסוכה.

מכל מבקשי הסוכה בחרתי בשקט ביותר. כל אלה שהומיני אותה היו להם כתונת לא יפות. בחרתי בזה שהיתה לו הכתנה היפה ביותר.

אני הופך מלצר. דני מצפון, מנהל הי נמל, מציג אותי בפני הקפטין. הוא מסביר לו מי אני ומציע לו לתת לי עבודת קלות, משום שעבודות קשות אני בין כה וכה לא אעשה טוב.

הקפטין מציע לי להיות מלצר. אני נורא מבוסס ומסביר לו מה אני יכול להגיש, אם הטבח רק בשל טוב. מציגים אותי בפני רבי הטבחים. הוא נראה די טוב, נחמד, בלונדי ולא עצבני.

נתנו לי קבינה פנטסטית של תיירים. יש רק שלוש כאלה בכל האוינה. הלכתי לישון בהרגשה שעכשיו אני מלצר מרופלם ובעל תעודה. זוהי בדיוק התעודה שהיתה חסרה לי.

בלאוניה יש בריכת שחיה ויש קולנוע. לקחתי אתי גיטרה ואני מקצה שאמצא גם משהו שידע לנגן עליה. יש כאן אנשים נחמדים שהסבירו לי שאני ארויח 50 ל"י-ש לחודש. לא רע, מה?

חיפה

הצנע מוצח

לעיר חיפה צרכים כספיים דחופים ביותר. היא סובלת מאחוזי המובטלים הגדול ביותר שבין ערי ישראל, מסייה הערוניים הם הי גבוהים ביותר בארץ, בתי-הספר שלה דחוי-טים משמרות שניות יותר מאשר כל עיר גדולה אחרת. על כן נוהגים אבות העיר לשקול היטב כל הוצאה ולקצץ כל תקציב בלתי-חיוני.

לא כל תוכניות-הפאר של ראש העיר אבא חושי יכולות להיכנס למיטת-סדום